

БРАТЯ ГРИМ ПРЕСЕЛЕНИЕТО НА АНЗИВАРИТЕ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Фризите били вече проникнали до една незаселена местност недалеч от Рейн, били се настанили там и засели нивите си, когато римляните ги прогонили със сила. Областта останала пак празна и там навлезли анзиварите, един не особено многоброен народ, чиято сила се дължала на подкрепата, оказвана им състрадателно от околните племена, тъй като били бездомни и прогонени от поселищата си от хавките. Бойокал, вождът на анзиварите, искал да постави себе си и своя народ под покровителството на римляните, ако последните предоставят въпросното незаселено и пусто място на хората и стадата им. Тази земя принадлежала преди на хамавите, сетне на тубантите, след това на узипетите; и тъй като на боговете принадлежи небето, а на човеците — земята, то всеки народ има право да заеме една или друга необитаема област. Ето защо Бойокал, който предвиждал, че римляните ще му откажат, обърнал поглед към слънцето, призовал другите небесни тела и публично ги попитал дали биха желали да огреят пустата местност. Те трябвало да надигнат морето срещу онези, които лишават хората от полагаемата им се земя. Римляните обаче отклонили молбата и не пожелали да признаят друг съдник освен себе си, който да отреди какво е редно да дадат или отнемат. Такъв бил откровеният им отговор пред анзиварите, като същевременно предложили на Бойокал, като на добър приятел, имение за него самия, опитвайки се да го склонят чрез този си дар. Бойокал обаче отказал онова, заради което трябвало да предаде народа си, и рекъл: „Ако нямаме земя, на която да живеем, никой не може да ни попречи да намерим такава, на която да умрем.“ След което се оттеглили враждебно и призовали съюзниците си, бруктери, тенктери и други, да се включат във военните действия. Римският военачалник бързо надвил тенктерите, така че те били принудени да отстъпят, а като го сторили, бруктерите и останалите били обзети от страх. Изоставените анзивари се оттеглили в областите на узипетите и тубантите, само че не били желани там. Прогонени, те се отправили към хатите, а сетне към херуските. По време на дългото скитане из чужди земи, ту като гости, ту като неволници, ту като врагове, воините и зрелите юноши изгинали, а невръстните станали плячка на други.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.